

EVROPSKÁ KOMISE

GENERÁLNÍ ŘEDITELSTVÍ PRO ZEMĚDĚLSTVÍ A ROZVOJ VENKOVA

Ředitelství H. Udržitelný rozvoj a kvalita zemědělství a rozvoje venkova

H.3. Ekologické zemědělství

15.12.2008

Rev.1

Pokyny

k dovozu ekologických produktů do Evropské unie

Tento dokument byl vytvořen jako pracovní dokument útvarů Komise. Byl vypracován ve spolupráci s členskými státy. Nemá žádné právně závazné účinky a na základě své povahy se nedotýká žádných opatření přijatých Komisí nebo členským státem v rámci prováděcích pravomocí podle článků 32 a 33 nařízení Rady (ES) č. 834/2007 a nařízení Komise (ES) č. 1235/2008, ani judikatury vytvořené s ohledem na toto ustanovení.

Pokyny k dovozu ekologických produktů do Evropské unie

- (1) Pokyn k obsahu seznamů, které mají být zveřejněny
- (2) Pokyn k žádostem o zařazení na seznam
- (3) Pokyn k první hodnotící zprávě o kontrolních subjektech a kontrolních orgánech pro účely shody
- (4) Pokyn k první hodnotící zprávě o kontrolních subjektech a kontrolních orgánech pro účely rovnocennosti
- (5) Pokyn k oznámení orgánu třetí země
- (6) Pokyn k výroční zprávě, včetně dalších hodnotících zpráv
- (7) Pokyn k posouzení rovnocennosti
- (8) Pokyn ke skupinové certifikaci
- (9) Pokyn k zveřejňování seznamu hospodářských subjektů
- (10) Pokyn k řešení nesrovnalostí a porušení předpisů
- (11) Pokyny k ověření příchozích zásilek celními či jinými orgány

Použité zkratky:

KS kontrolní subjekt

KO kontrolní orgán

HS hodnotící subjekt

1. Pokyn k obsahu seznamů, které mají být zveřejněny

Články 3, 7 a 10 nařízení Komise (ES) č. 1235/2008

A. Kategorie produktů

Uvést je nutno pouze obecné kategorie: rostlinné produkty nebo živočišné produkty. Ve zvláštních případech lze uvést konkrétnější kategorie produktů.

B. Číselné kódy pro KS a KO

1. KO a KS pro účely shody (článek 3): číselný kód přidělí Komise.
2. KO a KS uvedené na seznamu uznaných třetích zemí (článek 7): číselný kód pro každý KS a KO stanoví třetí země.
3. KO a KS pro účely rovnocennosti (článek 10): KO nebo KS navrhne číselný kód a Komise jej přidělí.

V případě KS a KO, které se objevují na několika seznamech, budou navrženy číselné kódy, které daný KS nebo KO jednoznačně identifikují a nevedou k záměně.

C. Doba trvání zařazení na seznam

S cílem synchronizovat běžně používaný akreditační cyklus v délce 4 nebo 5 let je doba trvání zařazení na seznam obvykle stanovena na 5 let.

2. Pokyn k žádostem o zařazení na seznam

Články 4, 8, 11, 19

A. Jazyk žádosti

Doporučuje se dohodnout jej s Komisí předem.

B. Formát žádosti

1. KS nebo KO pro účely shody (článek 4): formulář, viz vzor níže
2. Třetí země (článek 8): žádný formulář, úřední dopis zástupce země určený Evropské komisi
3. KS nebo KO pro účely rovnocennosti (článek 11): formulář, viz vzor níže
4. Členský stát dovozního povolení (článek 19): stávající formulář pro čl. 11 odst. 6 nařízení č. 2092/91 ve verzi přizpůsobené článku 19 nařízení č. 1235/2008 je zpřístupněn zvlášť.

Formulář

Žádost o uznání kontrolního subjektu nebo kontrolního orgánu pro účely shody podle článku 32 nařízení Rady (ES) č. 834/2007

1. Identifikace

Název kontrolního subjektu / kontrolního orgánu¹

Adresa ústředí (poštovní adresa, telefonní číslo, číslo faxu, e-mail, internetové stránky)

Adresy ostatních úřadů (poštovní adresa, telefonní číslo, číslo faxu, e-mail, internetové stránky) a popis činností každého úřadu

Internetová adresa, na které je k dispozici seznam hospodářských subjektů podléhajících kontrolnímu systému

Kontaktní místo, kde jsou snadno přístupné informace o statusu certifikace hospodářských subjektů, o dotčených kategoriích produktů a dále informace o hospodářských subjektech a produktech, jejichž certifikace byla pozastavena a zrušena

2. Zeměpisný rozsah a související kategorie produktů

Seznam třetích zemí, v nichž kontrolní subjekt nebo kontrolní orgán působí a pro něž žádá o uznání.

Pro každou třetí zemi uveďte kategorie produktů.

3. Technická dokumentace

Viz čl. 4 odst. 3 nařízení Komise č. 1235/2008: bude připojeno

Název akreditačního subjektu najatého k vypracování hodnotících zpráv uvedených v čl. 32 odst. 2 nařízení č. 834/2007:

Platná akreditace a doba trvání:

4. Ověření

Podpis, jméno, funkce

Datum

Razítko

¹ Nehodící se škrtněte.

Formulář

Žádost o uznání kontrolního subjektu nebo kontrolního orgánu pro účely rovnocennosti podle článku 33 nařízení Rady (ES) č. 834/2007

1. Identifikace

Název kontrolního subjektu / kontrolního orgánu²

Adresa ústředí (poštovní adresa, telefonní číslo, číslo faxu, e-mail, internetové stránky)

Adresy ostatních úřadů (poštovní adresa, telefonní číslo, číslo faxu, e-mail, internetové stránky) a popis činností každého úřadu

Internetová adresa, na které je k dispozici seznam hospodářských subjektů podléhajících kontrolnímu systému

Kontaktní místo, kde jsou snadno přístupné informace o statusu certifikace hospodářských subjektů, o dotčených kategoriích produktů a dále informace o hospodářských subjektech a produktech, jejichž certifikace byla pozastavena a zrušena

2. Zeměpisný rozsah a související kategorie produktů

Seznam třetích zemí, v nichž kontrolní subjekt nebo kontrolní orgán působí a pro něž žádá o uznání.

Pro každou třetí zemi uveďte kategorie produktů.

3. Technická dokumentace

Viz čl. 11 odst. 3 nařízení Komise č. 1235/2008: bude připojeno

Název hodnotícího subjektu najatého pro vypracování hodnotících zpráv uvedených v čl. 33 odst. 3 nařízení č. 834/2007:

Platná akreditace a její doba trvání:

4. Ověření

Podpis, jméno, funkce

Datum

Razítko

² Nehodící se škrtněte.

3. Pokyn k první hodnotící zprávě o kontrolních subjektech a kontrolních orgánech pro účely shody

Čl. 4 odst. 3 písm. c)

Hodnotící zprávu mohou vypracovat:

- příslušné orgány (buď dotčené třetí země, nebo členského státu);
- vnitrostátní akreditační subjekt příslušný pro ekologické zemědělství;
- mezinárodní subjekt dohledu nebo akreditační subjekt, který se specializuje na ekologické zemědělství

V těchto pokynech se výraz „hodnotící subjekty“ (HS) používá pro všechny tři druhy subjektů, které vypracovávají hodnotící zprávu.

Hodnotící subjekty prokáží, že splňují požadavky normy ISO 17011³, například prostřednictvím vzájemného přezkumu. Jsou připraveny podrobit se vzájemnému přezkumu.

Tyto subjekty prokáží, že jejich zaměstnanci podílející se na posuzování kontrolních subjektů a orgánů mají odpovídající znalosti, kvalifikaci, vzdělání a zkušenosti s ohledem na ekologické zemědělství obecně, a zejména příslušné nařízení EU.

Hodnotící subjekty se vybízejí, aby prováděly společná hodnocení a vypracovávaly společné hodnotící zprávy. Vybízejí se rovněž k tomu, aby vypracovaly kodexy osvědčených postupů a předaly je Komisi.

První hodnotící zpráva prokáže hlubší znalosti nařízení EU a podrobně popíše, jak jsou splněny požadavky nařízení ES. Nejsou povoleny žádné výjimky nebo výklady. Nelze uznat skupinovou certifikaci. Je nutno vytvořit zdrojovou databázi. Výjimečná pravidla lze použít pouze v případě, jsou-li jednoznačně popsána v nových prováděcích pravidlech jako platná pro všechny členské státy a jsou-li splněny podmínky pro použití výjimek.

První hodnotící zpráva vyhodnotí provozní výkonnost kontrolního subjektu nebo kontrolního orgánu; zahrnuje proto:

- (1) zprávu o dokumentárním přezkumu příslušných obecných dokumentů popisujících strukturu, fungování a řízení kvality daného KS nebo KO;
- (2) zprávu o auditu úřadu, v němž jsou uchovávány příslušné dokumenty a přijímána rozhodnutí o certifikaci, včetně
 - (a) výsledku kontroly spisů hospodářských subjektů a ověření řešení neshod a stížností, včetně využívání neohlášených a následných návštěv, metody odběru vzorků a výměny informací s ostatními KS a KO;

³ Norma ISO/IEC 17011:2004: Posuzování shody: Všeobecné požadavky na akreditační orgány akreditující orgány posuzující shodu.

- (b) vyhodnocení znalostí, kvalifikace, vzdělání a zkušeností zaměstnanců s ohledem na ekologické zemědělství obecně, a zejména příslušná nařízení EU;
 - (c) závěrů z pohovorů se zaměstnanci provádějícími kontroly a certifikaci;
- (3) obdobné zprávy o auditech úřadů v kritických lokalitách, tj. lokalitách, v nichž se uskutečňují činnosti kontrolního subjektu nebo kontrolního orgánu, které určují nebo prokazují jeho účinnost;
- (4) zprávu a závěry o přiměřeném počtu návštěv reprezentativních⁴ hospodářských subjektů za účelem provedení přezkumných auditů⁵ a/nebo svědeckých auditů⁶. Tyto návštěvy se uskuteční v takovém počtu třetích zemí, který je přiměřený počtu třetích zemí, v nichž KS nebo KO vykonává kontrolní činnosti, a včetně třetích zemí, v nichž má úřady, a třetích zemí, v nichž vykonává kontrolní činnosti, nemá tam však úřady;
- (5) vyhodnocení znalosti místních podmínek a jazyků.

Zeměpisný rozsah zprávy odráží zeměpisný rozsah akreditace nebo schválení příslušného orgánu.

⁴ Reprezentativní s ohledem na druh produkce, rozsah kontroly, velikost operací a umístění hospodářských subjektů pod kontrolou CB nebo CA. Reprezentativním se rozumí rovněž dostatečně diverzifikovaný.

⁵ Přezkumný audit: kontrola hospodářského subjektu ze strany posuzovatele za účelem ověření shody s provozními postupy CB nebo CA a ověření jeho účinnosti.

⁶ Svědecký audit: pozorování kontroly prováděné kontrolorem CB nebo CA ze strany posuzovatele.

4. Pokyn k první hodnotící zprávě o kontrolních subjektech a kontrolních orgánech pro účely rovnocennosti

Čl. 11 odst. 3 písm. c)

Hodnotící zprávu mohou vypracovat:

- příslušné orgány (buď dotčené třetí země, nebo členského státu);
- vnitrostátní akreditační subjekt příslušný pro ekologické zemědělství; nebo
- mezinárodní subjekt v oblasti dohledu nebo akreditační subjekt, který se specializuje na ekologické zemědělství.

V těchto pokynech se výraz „hodnotící subjekty“ (HS) používá pro všechny tři druhy subjektů, které vypracovávají hodnotící zprávu.

Hodnotící subjekty prokáží, že splňují požadavky normy ISO 17011⁷, například prostřednictvím vzájemného přezkumu. Jsou připraveny podrobit se vzájemnému přezkumu.

Tyto subjekty prokáží, že jejich zaměstnanci podílející se na posuzování kontrolních subjektů a orgánů mají odpovídající znalosti, kvalifikaci, vzdělání a zkušenosti s ohledem na ekologické zemědělství obecně, a zejména příslušné normy ekologické produkce.

Hodnotící subjekty se vybízejí, aby prováděly společná hodnocení a vypracovávaly společné hodnotící zprávy. Vybízejí se rovněž k tomu, aby vypracovaly kodexy osvědčených postupů a předaly je Komisi.

První hodnotící zpráva obsahuje podrobné posouzení rovnocennosti použitých norem s normami produkce obsaženými v hlavách III a IV nařízení č. 834/2007⁸ a rovnocennosti použitých kontrolních opatření s kontrolními opatřeními uvedenými v hlavě V nařízení č. 834/2007.

První hodnotící zpráva vyhodnotí provozní výkonnost kontrolního subjektu nebo kontrolního orgánu; zahrnuje proto:

- (1) zprávu o dokumentárním přezkumu příslušných obecných dokumentů popisujících strukturu, fungování a řízení kvality daného KS nebo KO;
- (2) zprávu o auditu úřadu, v němž jsou uchovávány příslušné dokumenty a přijímána rozhodnutí o certifikaci, včetně
 - (a) výsledku kontroly spisů hospodářských subjektů a ověření řešení neshod a stížností, včetně využívání neohlášených a následných návštěv, metody odběru vzorků a výměny informací s ostatními KS a KO;

⁷ Norma ISO/IEC 17011:2004: Posuzování shody: Všeobecné požadavky na akreditační orgány akreditující orgány posuzující shodu.

⁸ Jakýkoli odkaz na nařízení č. 834/2007 se považuje za odkaz na nařízení a všechna prováděcí nařízení Komise, která na něj odkazují: nařízení č. 889/2008, nařízení č. xxxx/2008 a budoucí nařízení.

- (b) vyhodnocení znalostí, kvalifikace, vzdělání a zkušeností zaměstnanců s ohledem na ekologické zemědělství obecně, a zejména příslušná nařízení EU;
 - (c) závěrů z pohovorů se zaměstnanci provádějícími kontroly a certifikaci;
- (3) obdobné zprávy o auditech úřadů v kritických lokalitách, tj. lokalitách, v nichž se uskutečňují činnosti kontrolního subjektu nebo kontrolního orgánu, které určují nebo prokazují jeho účinnost;
- (4) zprávu a závěry o přiměřeném počtu návštěv reprezentativních⁹ hospodářských subjektů za účelem provedení přezkumných auditů¹⁰ a/nebo svědeckých auditů¹¹. Tyto návštěvy se uskuteční v takovém počtu třetích zemí, který je přiměřený počtu třetích zemí, v nichž KS nebo KO vykonává kontrolní činnosti. Návštěvy zahrnují třetí země, v nichž má úřady, a třetí země, v nichž nemá žádné úřady;
- (5) vyhodnocení znalosti místních podmínek a jazyků každé dotčené třetí země.

Zeměpisný rozsah zprávy odráží zeměpisný rozsah akreditace nebo schválení příslušného orgánu.

⁹ Reprezentativní s ohledem na druh produkce, rozsah kontroly, velikost operací a umístění hospodářských subjektů pod kontrolou CB nebo CA. Reprezentativním se rozumí rovněž dostatečně diverzifikovaný.

¹⁰ Přezkumný audit: kontrola hospodářského subjektu ze strany posuzovatele za účelem ověření shody s provozními postupy CB nebo CA a ověření jeho účinnosti.

¹¹ Svědecký audit: pozorování kontroly prováděné kontrolorem CB nebo CA ze strany posuzovatele.

5. Pokyn k oznámení orgánů třetí země

Čl. 4 odst. 3 písm. d) a čl. 11 odst. 3 písm. d)

KS nebo KO zašle dopis orgánům třetí země, v němž představí sebe a své kontrolní činnosti v třetí zemi.

Podepsané prohlášení KS nebo KO, že bude dodržovat právní požadavky, které na něj kladou orgány dotčené třetí země.

6. Pokyn k výroční zprávě

6.1 Výroční zpráva kontrolních subjektů a kontrolních orgánů

Články 5 a 12

Jak je stanoveno v čl. 5 odst. 1 písm. c) a čl. 12 odst. 1 písm. b), výroční zpráva aktualizuje informace původní technické dokumentace a první hodnotící zprávy.

A. Aktualizace informací v technické dokumentaci:

- (1) kontrolní činnosti prováděné v jednotlivých třetích zemích v předchozím roce
- (2) dosažené výsledky, zjištěné nesrovnalosti a porušení předpisů a přijatá nápravná opatření
- (3) změny používaných norem produkce a kontrolních opatření
- (4) ostatní důležité změny.

B. Aktualizace hodnotící zprávy

Hodnotící zpráva uvádí výsledky hodnocení na místě, dohledu a víceletého přehodnocování ze strany hodnotícího subjektu.

Četnost, zeměpisné rozložení a obsah činností je v souladu se zásadami stanovenými v pokynu č. 3 a 4 k první hodnotící zprávě.

6.2 Výroční zpráva třetích zemí

Článek 9

Obsah zpráv je stanoven ve zmíněném článku.

Formát: libovolný

7. Pokyn k posouzení rovnocennosti

Čl. 8 odst. 2 písm. c) a d) a čl. 11 odst. 3 písm. b)

Definice rovnocennosti: nařízení č. 834/2007 čl. 2 bod x): „rovnocenným“ se při popisování různých systémů nebo opatření rozumí to, že jsou schopny plnit stejné cíle a zásady použitím pravidel, jež zajišťují stejnou úroveň zajištění shody.

1. Cíle a zásady ekologické produkce vyjádřené v hodnocené normě, včetně přímo souvisejících příslušných právních požadavků, je nutno porovnat s cíli a zásadami uvedenými v základní normě, tj. nařízení č. 834/2007 a nařízení č. 889/2008.

2. Je nutno provést vzájemné porovnání příslušných¹² požadavků obsažených v celých technických normách.

Alternativně je třeba shrnout základní normu, včetně kontrolních opatření, do základních, stručných a srozumitelných požadavků. Posuzovatelé hodnocené normy by poté měli uvést, zda používá rovnocenný přístup, který se shoduje s daným požadavkem, a odkázat na prvky (nikoli je však okopírovat) v technickém nebo právním textu, kde je hodnotitelé mohou ověřit.

3. Na základě tohoto srovnání je nutno vypracovat přehled podstatných rozdílů mezi oběma normami. Při řešení nevyřešených záležitosti je nutno vzít v úvahu mezinárodní normu, tj. pokyny CAC/GL 32 Codexu Alimentarius, a co se týká otázek kontroly a certifikace, doporučuje se používat příslušné mezinárodní pokyny k osvědčeným postupům¹³.

4. Hodnotící subjekt, který provedl posouzení, by měl výsledek posouzení rovnocennosti zveřejnit.

5. Posouzení, která používají jako základ nařízení č. 2092/91 a která již existovala přede dnem 1. ledna 2009, lze používat až do dne 31. prosince 2009.

Za účelem posouzení rovnocennosti se doporučuje používání a další rozvoj mezinárodně uznaných metodických pokynů k „osvědčeným postupům“¹⁴.

¹² Příklad: pokud se hodnocená norma zabývá pouze rostlinnou produkcí, srovnání by nemělo přihlížet k normám pro živočišnou produkci.

¹³ Například „International Requirements for Organic Certification Bodies“ (Mezinárodní požadavky na subjekty pro ekologickou certifikaci), UNCTAD, FAO, IFOAM, říjen 2008.

¹⁴ Například pokyny CAC/GL 34 Codexu Alimentarius: Guidelines for the Development of Equivalence Agreements Regarding Food import and Export Inspection and Certification Systems (Pokyny k vypracování dohod o rovnocennosti s ohledem na kontroly při dovozu a vývozu potravin a certifikační systémy) a „Guide for assessing equivalence of organic standards and technical regulations“ (Pokyn k posuzování rovnocennosti norem ekologické produkce a technických předpisů), UNCTAD, FAO, IFOAM, říjen 2008.

8. Pokyny k hodnocení rovnocennosti systémů skupinové certifikace ekologických producentů, které jsou používány v rozvojových zemích¹⁵

A. Cíle systému skupinové certifikace

1. Odstranění hospodářských potíží při kontrole malých hospodářských subjektů v rozvojových zemích (podle definice OECD¹⁶).

B. Zásada

2. Významnou část kontrolní činnosti vykonávají interní kontroloři v rámci systému vnitřní kontroly zřízeného skupinou.
3. Externí kontrolní subjekt ověřuje a hodnotí účinnost systému vnitřní kontroly a schvaluje skupinu jako celek.

C. Rozsah: koho lze pokládat za skupinu?

4. Členy skupiny, na niž se vztahuje skupinová certifikace, mohou být v zásadě pouze malí zemědělci. Do skupiny mohou patřit rovněž větší zemědělské podniky (tj. zemědělské podniky s náklady na externí certifikaci, které jsou nižší než 2 % jejich obratu), musí však být každoročně kontrolovány externím kontrolním subjektem. Zpracovatelé a vývozci mohou být součástí struktury skupiny, nemusí však být externím kontrolním subjektem kontrolováni každý rok.
5. Zemědělci ve skupině musí používat obdobné systémy produkce a zemědělské podniky by se měly nacházet v zeměpisné blízkosti.
6. Skupina může být organizována sama o sobě, tj. jako družstvo, nebo jako strukturovaná skupina producentů přidružených k zpracovateli nebo vývozci.
7. Skupina musí být zřízena formálně na základě písemných dohod s jejími členy. Musí být řízena centrálně, mít zavedené rozhodovací postupy a právní způsobilost.
8. Jsou-li produkty určeny na vývoz, musí být uvedeny na trh jako skupina.

D. Systém vnitřní kontroly

9. Systém vnitřní kontroly ve skupině je dokumentovaný vnitřní systém kvality, který zahrnuje smluvní ujednání se všemi jednotlivými členy skupiny.

¹⁵ Tento pokyn byl původně zveřejněn dne 6. listopadu 2003 jako pokyny útvarů Komise.

¹⁶ <http://www.oecd.org>: Seznam příjemců oficiální rozvojové pomoci Výboru pro rozvojovou pomoc (DAC).

10. Interní kontroloři jsou určení skupinou a provádějí vnitřní kontroly. Musí mít odpovídající odbornou přípravu. Vnitřní systém kvality stanoví pravidla s cílem zamezit možnému střetu zájmů u vnitřních kontrolorů či jej omezit.
11. Interní kontroloři provádějí nejméně jednu roční kontrolu všech jednotlivých hospodářských subjektů, včetně inspekci polí a zařízení.
12. Systém vnitřní kontroly zajistí uchování příslušné dokumentace, včetně přinejmenším popisu zemědělských podniků a zařízení, plánů produkce, sklizených produktů, smluvních ujednání s jednotlivými členy a zpráv o vnitřní kontrole.
13. Systém vnitřní kontroly zahrnuje uplatňování sankcí vůči jednotlivým členům, kteří nedodrží normy produkce. Informuje externí kontrolní subjekt o zjištěných nesrovnalostech a neshodách a rovněž o uložených nápravných opatřeních s dohodnutou lhůtou pro provedení.

E. Externí kontrolní subjekt

14. Externí kontrolní subjekt hodnotí účinnost systému vnitřní kontroly s konečným cílem posoudit shodu s normami produkce ze strany všech jednotlivých hospodářských subjektů.
15. Má smluvní dohodu se skupinou.
16. Kontrolu skupiny provádí nejméně jednou ročně. Kontrola zahrnuje kontrolní návštěvu řady jednotlivých zemědělských podniků s cílem ověřit dodržování norem a vyhodnotit účinnost systému vnitřní kontroly.
17. Externí kontrolní subjekt každý rok stanoví a odůvodní vzorek zemědělských podniků podléhajících ročním kontrolám, a to na základě rizika. Počet zemědělských podniků podléhajících roční externí kontrole nesmí být v žádném případě nižší než 10. V případě běžné rizikové situace nesmí být nižší než druhá odmocnina z počtu zemědělských podniků ve skupině. V případě středního nebo vysokého rizika stanoví externí kontrolní subjekty rizikový faktor nejméně 1,2 respektive 1,4.

Zemědělské podniky, které navštíví externí kontrolní subjekt, musí být v jednotlivých letech převážně odlišné.

Minimální počet zemědělských podniků, které musí externí kontrolní subjekt zkontrolovat				
Počet členů skupiny = n	Běžný rizikový faktor 1	Střední rizikový faktor 1,2	Vysoký rizikový faktor 1,4	
Minimum	10	12	14	
n	Druhá odmocnina z n	1,2 x druhá odmocnina z n	1,4 x druhá odmocnina z n	

Činitele pro určení rizika by měly zahrnovat:

a) činitele související s velikostí zemědělského podniku

- velikost hospodářství
- hodnota produktů
- rozdíl v hodnotě ekologických a běžných produktů

b) činitele související s vlastnostmi hospodářství

- stupeň podobnosti systémů produkce a plodin v rámci skupiny
- rizika smíšení a/nebo kontaminace

c) získané zkušenosti

- počet roků fungování skupiny
- počet každoročně zaregistrovaných nových členů
- povaha problémů zjištěných během kontrol v předchozích letech a výsledky předchozích hodnocení účinnosti systému vnitřní kontroly
- řízení možného střetu zájmů u interních kontrolorů
- fluktuace zaměstnanců.

18. Větší zemědělské podniky, zpracovatelé a vývozci jsou externím kontrolním subjektem kontrolováni každý rok.
19. Pokud externí kontrolní subjekt zjistí, že systém vnitřní kontroly vykazuje závažné nedostatky s ohledem na spolehlivost a účinnost, zvýší počet zemědělských podniků podléhajících roční kontrole na nejméně trojnásobek druhé odmocniny z počtu zemědělských podniků ve skupině.
20. Externí kontrolní subjekt má zdokumentovanou sankční politiku vůči skupině. Pokud zjistí, že systém vnitřní kontroly vykazuje nedostatečnou spolehlivost a účinnost, externí kontrolní subjekt uplatní sankce vůči celé skupině, včetně odnětí certifikace skupiny v případě závažných nedostatků.
21. Ve své zprávě pro příslušné orgány dohledu externí kontrolní subjekt odkáže na veškeré prvky uvedené v těchto pokynech.

9. Pokyn k zveřejňování seznamu hospodářských subjektů

Čl. 3 odst. 2 písm. e) a čl. 10 odst. 2 písm. e)

1. Internetové stránky uvádějí všechny hospodářské subjekty podléhající kontrole přinejmenším s ohledem na vývoz do Evropské unie.
2. U každého hospodářského subjektu udávají název, třetí zemi, v níž působí, lokalitu, druh produktů a status certifikace (ekologická produkce nebo období přechodu).
3. Uvádějí rovněž kontaktní místo pro další informace.
4. Pro každý hospodářský subjekt jsou uvedeny tyto kategorie produkce: prvovýroba, zpracování nebo vývozce.
5. Je nutno uvést produkty, jejichž certifikace byla zrušena, a hospodářské subjekty, jejichž certifikace byla pozastavena, a to pro příslušné období zrušení certifikace nebo její pozastavení. Je třeba jednoznačně uvést produkty z období přechodu.
6. Internetové stránky jsou zpřístupněny všem subjektům, které požádají o přístup.
7. Internetové stránky jsou pravidelně¹⁷ aktualizovány, je uvedeno datum poslední aktualizace.
8. Na žádosti uznaných kontrolních orgánů a kontrolních subjektů a příslušných orgánů zařazených na seznam týkající se statusu certifikace určitých produktů, které jsou určeny KS nebo KO, je nutno odpovědět do dvou pracovních dnů.

¹⁷ Například nejpozději 2 týdny od přijetí rozhodnutí a nejpozději dva dny od přijetí rozhodnutí o zrušení certifikace určitého hospodářského subjektu.

10. Pokyn k řešení nesrovnalostí a porušení předpisů u dovážených produktů a jejich oznamování

1. Při obdržení dovezených ekologických produktů musí **dovozce** zkontrolovat produkty a související dokumenty (viz článek 34 nařízení č. 889/2008). V případě pochybností neprodleně informuje KS nebo KO (viz článek 91 nařízení č. 889/2008).
2. **Kontrolní subjekt nebo kontrolní orgán** oznámí zjištěné nesrovnalosti a porušení předpisů v souvislosti s dovezenými produkty nebo produkty určenými pro dovoz KS nebo KO vývozce a kopii této zprávy předá HS příslušného KS nebo KO vývozce. Neprodleně tyto nesrovnalosti a porušení předpisů oznámí příslušnému orgánu členského státu, v němž dovozce oznámil své činnosti, aby informoval ostatní členské státy, že odmítnuté zboží může být předloženo za účelem dovozu na jejich území.
3. Pokud produkt pochází z třetí země zařazené na seznam, **členský stát** oznámí případ Komisi. **Komise** se obrátí na třetí zemi s žádostí o prověření. Informuje členské státy spolupracující na sestavení zprávy, které byly jmenovány pro danou třetí zemi, a v případě potřeby si vyžádá jejich pomoc.
4. Pokud produkt pochází z třetí země nezařazené na seznam, **členský stát** oznámí případ Komisi. **Komise** se obrátí na dotyčný KS nebo KO s žádostí o prověření nebo nápravná opatření a kopii žádosti zašle dotčenému HS. Informuje členské státy spolupracující na sestavení zprávy, které byly jmenovány pro daný KS nebo KO, a v případě potřeby si vyžádá jejich pomoc.
5. **HS** vyšetří nesrovnalosti a porušení předpisů týkající se KO nebo KS, které posuzovaly, o nichž byly informovány v rámci své činnosti v oblasti dohledu a víceletého přehodnocování.
6. Pokud jde o přechodný systém dovozních povolení členského státu, neexistují žádné změny a systém je popsán v čl. 19 odst. 1 až 3 nařízení č. 1235/2008.
7. Na žádosti uznaných KS a KO nebo příslušných orgánů zařazených na seznam týkající se podezření z podvodu nebo porušení předpisů, které jsou určeny KS nebo KO, je nutno odpovědět do dvou pracovních dnů.

11. Pokyny k ověření příchozích zásilek celními či jinými orgány

Pokyny se vypracovávají, zejména pokud jde o uznávání ekologických produktů dovážených podle článku 32 nařízení č. 834/2007.